

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

הגיע הזמן לשמחה

זמן שמחתנו. הזמן הזה לא שואל בעצתנו אימתי לבוא... לא מתייחס למצב רוחנו... אף לא למה שקורה איתנו... זהו זמן שמחה - ויהי מה.

איך יתכן כזאת?! איך אפשר לומר לאדם שביום פלוני עליו לשמחה, מבלי לדעת איך ומה יהיה אתו אז? אולי יהיה זה זמן של שפל רוחני או חומרי אצלנו? אולי יהיה זה זמן שבו ההצלחה לא תאיר לו פנים!?

כאן אנו באים לסוד שורשה של השמחה עליה הוזהרנו בכל השנה בכלל ובחג הסוכות בפרט.

עשרה חיצים מורעלים יורה השטן בעומק נפשו של כל אחד; אלו הם פגמי הנפש שגורמים לו טמטום הלב והרגשת ניתוק שאין דומה לה.

העצבות תופסת מקום נכבד בלבנו. לפעמים היא מתלבשת סתם בהרגשה עצובה,

ולפעמים בהרגשת תורה ובהו: מהלך הוא היהודי בעולמו ואינו יודע על מה ולמה הוא חי, למי ומדוע הוא עמל; הוא מנסה ליהנות ולבלות, אך עמוק בפנים הוא חש ריקנות וטירוף.

לעומת זאת עומדים הצדיקים רופאי הנפשות הגדולים ומוציאים את החיצים המורעלים - על ידי תורת השמחה שהם מגלים.

כל החולאים הרוחניים והגשמיים באים מלקול השמחה - אומר רבינו הקדוש (לקו"מ ח"ב נד) - והתרופה לכל אלו טמונה בעשרה מיני נגינה, שהם כלל גילויי השמחה.

את השמחה הזאת אומנם מגלים הצדיקים, אך על האדם מוטל להתאמן ולבחור בה. כה אמר רבינו הקדוש: "שצריך להתגבר מאד בכל הכחות, להיות אך שמה תמיד. כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות, מחמת פגעי ומקרי הזמן. וכל אדם מלא יסורים. על כן, צריך להכריח את עצמו בכח גדול, להיות בשמחה תמיד, ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל".

השמחה, עקב היותה שפע רוחני עליון, אין היא נתונה לבחירתו של האדם - ולכן על האדם מוטלת העבודה להתאמן לשמח את עצמו; הוא חייב להכריח את עצמו להתבונן בזכותו העצומה להיות חלק מהעם הנבחר - ולהגיע על ידי זה לשמחה.

הצדיקים מלמדים את האדם איך להתאמן לשמח ובמה יוכל לשמח; וכך מגלה לנו רבי נתן (בלקו"מ הלכות, ראש השנה א-2): "הצדיק כנס לתוך עומק ירדתו ונפילתו של כל

שגיאות מי יבין...

בכתבה 'הנס של סולי כנס', שפורסמה במגזין 'אוצרות' שיצא לאור לקראת ראש השנה, נפלה טעות מצעררת, שכאילו אביו היקר של ר' סולי נכשל אי פעם בחילול שבת.

הטעות נבעה מכך, שהוריו של ר' סולי הגרו מקנדה לקוסטה-ריקה, כאשר הוא היה רק בן שנה, וכשראה בילדותו שם שחלק מהמתפללים מגיעים לבית הכנסת בשבת, חשב שגם אביו עשה כן.

ובכן, אביו של ר' סולי הינו יהודי יקר מאוד, שומר תורה ומצוות, ומדקדק בקלה כבחמורה. עלה ארצה והתיישב בכפר-הרואה, שהוא מושב דתי, ואף שלח את בנו ללמוד בישיבה.

בשם מערכת 'אוצרות' אני מביע התנצלות עמוקה בפני משפחת כנס היקרה, ומבקש את סליחתם של כל מי שראו עצמם נפגעים מהדברים.

בשם המערכת
נחום אליהו ברזעסקי
מפיק 'אוצרות'

אחד ואחד - שירד ונטבע ביון מצולה ואין מעמד ובא בעמקי מים ושיבולת שטפתהו - ומרמו לו רמוזים, למצוא עצות בכל פעם - למלט נפשו. ועיקר רפואתו - על ידי השמחה שמכניס בכל אחד, בכל מקום שהוא - במה 'שלא עשני גוי' ו'הבדילנו מן התועים וכו', שבכל זה עוסקים בסוכות, שהוא זמן שמחתנו".

זהו אם כן טיבו של זמן שמחתנו. זהו זמן שבו יורד אלינו כוח עליון שישמו שמחה, כך שמי שיתאמן להכיר במעלת היותו יהודי, ובזכות המופלאה של היותו בן מלך מלכי המלכים - יוכל לזכות לכוח אדיר זה.

העבודה מוטלת אפוא גם עליו; אי אפשר לעמוד ולצפות שהדברים יאירו בלבנו מאליהם; אי אפשר להמתין למצב רוח טוב שיעורר את השמחה באופן טבעי. עלינו להכריח את עצמנו לכך, בשירה ובריקודים, לבטא בפה את הזכות הגדולה, לנסות לצייר זאת בלב ובנפש - ולהאמין שעתה, בחודש תשרי, בו נאבקים הצדיקים לרפא אותנו מכל חליי נפשנו - זה הזמן המסוגל לשמחה זו!

השמחה הזאת, כל כך שורשית ויסודית, ששום חושך גשמי או אפילו רוחני, לא יכולים להעיב עליה; "וכשיוכר היטב", מגלה לנו רבינו הקדוש (סוף סיפ"מ), "חסד השם יתברך עליו שלא עשהו גוי - בודאי ראוי שתגדל שמחתו מאד. והיא שמחה שאין עליה עצבות, כי אם הוא משמח עצמו בדבר שעשהו הוא עצמו - על זה אפשר למצוא הסרונות בכל דבר, כדי שלא להניחו להרים ולשמח עצמו, אבל בזה 'שלא עשני גוי', שהוא רק מהשם יתברך, שהשם יתברך עשה כך וחמל עליו ולא עשהו גוי - איך אפשר למצוא הסרון בזה השמחה? כי בודאי איך שיהיה, על כל פנים הוא הפרש גדול בינו לבין הגוים, לאין שעור וערך" - - -

עדיין אנחנו עומדים באמצע ההכרעה על טיבה של השנה הבאה עלינו לטובה, הפיתקאות ובהן פסקי הדין שנחתמו ביום כיפור, עדיין לא נמסרו לשלוחים עד 'הושענא רבא'. בכוחנו עדיין להמתיק הכל, אם אכן נתאמן לשמח את עצמנו ואת בני ביתנו בימי החג הקדושים, ולא ניתן לעצבות על שלל גווניה המכווערים לשלוט על נפשנו.

או אז נוכל להמתיק את הדין ולהמשיך בעזרת השם שמחה אמיתית על השנה כולה.

חוקי. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מורה"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יז	קו:	קעח	ה"ב	ה"ב	ע"ז
א	יח	קז.	קעט	ה"ג	ה"ג	מב
ב	יט	קח.	קפ	ה"ד	ה"ד	מג
ג	כ	קח.	קפא	ה"ה	ה"ה	מד
ד	כא	קח.	קפב	ה"ו	ה"ו	מה
ה	כב	קט.	קפג	ה"ז	ה"ז	מו
ו	כג	קט.	קפד	ה"ח	ה"ח	מז
				ה"ט	ה"ט	מח

יום של הפצה

יט בתשרי
להצלחת משה יעקב בן שיינדל
וכל משפחתו

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב: 8552121-718(1)

מוקד הישועות: 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

שווה לטרוח בשביל החג

ממליכים את הקב"ה; אנו מראים בכך שהוא השולט בעולם ואילו אנו משועבדים בכל מעשינו.

ברם, המועדים הם ימים שמשוגלים לכך במיוחד, שכן אנחנו משנים בהם את כל סדרי החיים שלנו: במקום לחם, חלות ועוגות - אוכלים מצות; במקום לגור בסלון המרוהט - עוברים לסוכה וכולי.

כל זה רק בגלל שהקב"ה ציווה!

לא רק בחגים עצמם כך, אלא כבר זמן רב לפניהם אנחנו משקיעים זמן, כוח, מחשבה וכסף בהכנות לחג - והכל רק בגלל רצון ה'.

אכן במשנה הראשונה של מסכת ראש השנה, אנו לומדים שכל החגים הם ימי דין, שכן בהם מתגלה מלכות ה' וכל מהותה של מלכות היא דין, כמו שאמרנו: "דינא דמלכותא דינא" (בבא בתרא נד ע"ב).

זו גם הסיבה שבכל אחד מהחגים יש מצווה המורכבת מארבעה פריטים: בפסח - ארבע כוסות; בשבועות - לימוד התורה שיש ללמוד ארבע פעמים (כמבואר במדרש בראשית, כד); ובסוכות - ארבעת המינים. הכל כדי להשלים את 'תיקון המלכות' שכאמור נרמזת באות ד'.

הנה כי כן, כל טירחה שווה עבור החגים הנפלאים הללו, שבהם אנחנו פוסעים עוד פסיעה גדולה לקראת היעד הנכסף: "והיה ה' למלך על כל הארץ".

החג - כנראה יש כאן משהו יסודי ועקרוני; זו לא סתם עוד מצווה או עוד כמה מצוות.

העבודה שלנו בעולם היא, לגלות את מלכות ה' בעולם, כמו שאמרו חז"ל: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו, לא בראו אלא לכבודו" (סוף פרקי אבות).

מידת המלכות הזו, כך למדנו חכמי הקבלה, מרומזת באות ד'. לאמור, שהקב"ה מולך בארבעת הצדדים (=מזרח, מערב, דרום, צפון) ובארבעת העולמות (= אצילות, בריאה, יצירה ועשיה).

לכן, כשקוראים קריאת שמע, מאריכים בד' של המילה 'אחד', ומכוונים אז להמליך את הקב"ה על כל הבריאה (כמבואר בשולחן ערוך או"ח, סא) - כדי להראות שכל חלקי הבריאה שנוצאים בכל הצדדים, כולם מקבלים חיות רק מהאחד יתברך.

במשימתנו זו אנחנו נלחמים כנגד כוחות הרע שמנסים להכחיש את מלכות השי"ת. ארבעת כוחות הרע הקשע התגלגלו במלכויות שהחריבו את בית המקדש ושלטו בעם ישראל - לעומת המלכות דקדושה שגלומה באות ד'.

אך בעוד שהמלכות הקדושה היא ביטול כל ד' הקצוות אל ה'אחד', הרי מלכות הרע מהותה - כפירה באחד המיוחד.

בכל מצווה שאנו מקיימים ובכל הימנעות מעבירה, אנו

"עיקר בחינת יום-טוב הוא להעלות בחינת מלכות דקדושה מבין הקליפות - לבטל מלכות ארבע מלכויות דסטרא-אחרא. כי מלכות נקראת דלת... והמלכות דקדושה... נעשה ממנה ארבע מלכויות דקליפה; וביום-טוב צריך להעלות המלכות דקדושה מהארבע מלכויות דסטרא אחרא..."

"ועל כן, בכל יום-טוב יש ארבע מצוות: בפסח - ארבע כוסות, בסוכות - ארבעה מינים, בשבועות - לימוד התורה שהוא בארבע בחינות. או ראה ויספרה הכינה וגם הקרה' (איוב כח) - כנגד המלכות שהיא בחינת דלת, שיוצאת ביום-טוב מבין הקליפות".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א ק"ג)

סוף סוף הגענו אל המנוחה ואל הנחלה, אחרי כל ההתרוצצויות; ארבעה מינים, סכך, צרכי חג, בגדים... עכשיו אפשר כבר להתרווח על הכסא במנוחה, בסוכה הנאה והמהודרת.

ב"ה כבר יש הכל, אבל בעצם בשביל מה כל זה? עוד שבוע ומעט - הכל מאחורינו, גם ההקפות השניות, גם אירגון הסכך והדפנות במחסן...

יש שמוכנים לטרוח שבועיים לפני ושבועיים אחרי שבוע של נופש ועוד לשלם על כך הון תועפות... אבל יהודים יראי ה' הם קצת יותר חכמים, ואם הם כל כך טורחים עבור

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי אפרים מקרימנטשוק - תלמיד מוהרנ"ת

כעבור שעה קלה נסתלק רבי אפרים, כאשר הוא עדיין עטוף בטלית ומעוטף בתפילין.

רבי אברהם שטרנהרץ חליץ ממנו את תפיליו, והודיע לחסידיו ברסלב בעיר על הסתלקותו.

נטמן ליד אחד מפשוטי החסידים, ומאוחר יותר נקבר לידו רבי פנחס יהושע, מתלמידיו המובהקים של רבי נתן.

לאחר פטירתו, התהלך הרב מטשערין כל הלילה אנה ואנה, כשהוא אומר: "פטירת רבי אפרים איננה מניחה לי לישון" - - - ואילו רבי נתן ב"ר יהודה, כתב במר ליבו: "אוי לי, ווי לי! אוי אוי לי על צנא מלא ספרא, אשר מסר נפשו בשביל להיות על ראש השנה של הצדיק" - - -

ראש השנה לאומן, אך פעם אחת היתה סיבה מאת ה', שנשאר על ראש השנה בביתו בירושלים, מחמת שלא היה באפשרות בשום אופן ליסע. וליבו דווה מאד על זה בכלל. אך העיקר, בעת שהגיע לזמן תפילת מנחה בערב ראש השנה, אציל כותל המערבי, נזכר את עצמו בתפילת מנחה של אנשי שלומנו באומן בהקיבוץ הקדוש, וכאב ליבו כל כך עד שכמעט יצא מחיותו מחמת שיכרון ליבו שאינו מנחה עם הקיבוץ באומן, עד שצעק: 'ריבונו של עולם, אני מקשר עצמי, עם כל התפילות שלי מעכשיו על כל ראש השנה, להתפילות שמתפללים בהקיבוץ הקדוש באומן. ואז נתקרה דעתו קצת" (נעימות נצח, מכתב ה).

לפני ראש השנה האחרון לחייו, כשכבר היה כבן תשעים, ניסו קרוביו להניאו מן הנסיעה, בטענה שהוא זקן ולא יוכל לעמוד בתנאי הדרך הקשים - ענה להם רבי אפרים: "אפילו אם חלילה אמות בדרך, ויקברונו באיזה פארק, או שאהיה חלילה מאכל לדגי הים - העיקר שהשתדלתי להגיע לאומן, ועל כל פנים זכיתי להיות שם בראש השנה הקודם. אולם, לחיות כאן בעולם ולא להיות בראש השנה באומן - זה גרוע הרבה יותר" - - -

ואכן, הוא הצליח להגיע לאומן. לאחר ראש השנה, תרמ"ג, נסע לבקר את בתו במטשערין. בערב חג הסוכות, קם כהרגלו בחצות, עבד את בוראו והתפלל שחרית כוונתיו. לאחר התפילה חש בחולשה גדולה ונטה למוות. נכנסו לחדרו אנשי החב"ד קדישא, פנה אליהם: "בודאי ככוונתכם לקברני ליד קבר בנו של הרב שנפטר לאחרונה (שנמנה על המתנגדים) - ובכן, מגלה אני דעתי, שאיני מסכים לכך; רצוני להיקבר סמוך לאחד שהיה נוסע לאומן לראש השנה, יהיה זה מי שיהיה" - - -

נוולד לאביו רבי נפתלי, מבחירי תלמידי רבינו. בהיותו ילד, זכה לחוות בפני רבינו הקדוש, ורבינו בחן אותו בלימוד הגמרא.

כאשר גדל, דבק במוהרנ"ת, והיה לאחד מגדולי תלמידיו. מנעוריו, התמיד בתורה ועבודת ה' יומם ולילה, והירבה לעסוק בספרי רבינו.

חיבר את הספר 'ליקוטי אב"ן' - חידושים על השולחן ערוך, על פי הקדמות רבינו ומוהרנ"ת. בענותותו לא ציין את שמו על הספר, רק זאת כתב:

"עד כה עזרתי ל'לקט אבנים קדושות מטוב רב, אבן ד' אתגזרת, לא בדין, רק מרצונות וכיסופין דקדושה - אבן שלמה רצוני; מלוקט ומיוסד מחר הקדוש, מוהרר הטוב והלבנון, מעצות ודיבורים קדושים של הצדיק האמת, ומעין היוצא מבית ה', מתורת אדמו"ר הקדוש והטהור, רבן של כל ישראל, רבי נחמן זצוק"ל בעל מחבר ספר ליקוטי מוהר"ן, ושאר ספריו הקדושים אשר האירו פני תבל; הוא השליט, הוא המשביר לכל ישראל ולכל העולמות, אשר בצלו נחיה בגוים, רוח אפינו, משיח ה'".

רבי אפרים עלה לארץ הקודש והתגורר בה כעשרים שנה. תשע עשרה פעמים עשה את דרכו לאומן לקראת ראש השנה, כאשר הוא מיטלטל בדרכים - בתנאים הקשים של הימים ההם. שנה אחת, נבצר ממנו לנסוע לאומן לראש השנה, על כך מספר החסיד רבי אברהם שטרנהרץ:

"שמעתי מרבי אפרים בן רבי נפתלי ז"ל, שלעת זקנתו היה דר בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, והיה תמיד נוסע משם על

נקודה

כשצועקים לה':

'הטעימני טעם סוכה'

- מרגישים טעם אחר בסוכה

(דברי מוהרנ"ת לרבי נחמן מנטולטשין)

"ויקבור אותו – הקדוש ברוך הוא בכבודו!"

כי אלו העוסקים תמיד בקבורה, יטפלו גם הפעם ברבינו, וכי אין לשנות במאומה מסדר הלוויות הקבוע.

"כי ידעתי בנפשי", יכתוב לימים רבי נתן, "שלפי גדולתו, אין נמצא אדם בעולם שיהיה ראוי לעסוק עמו. אך במקום גדולתו, שם אנו מוצאים ענוותנותו, ורצונו וזכרונו לברכה שכל אחד יעשה מה שראוי לו, ובעת הזאת, מגיע העסק של קבורתו הקדושה לבני החבורה, העוסקים בזה תמיד, ויהיה להם גם כן זכיה לנצח" (ימי מוהר"ת א, סו).

שמש בית המדרש ממשיך ומספר באוזני רבי לייב המרותק לדבריו: "על אבי הוטל אפוא להניח את הנפטר הקדוש, הלא הוא רבכם, בתוך הקבר, והוא סיפר לי בדחילו ורחימו את אשר ארע באותם רגעים נוראים: 'כשהחזקתי במיטתו הקדושה כדי להורידה פנימה, התגלה לפני פתע פתאום אור גדול שסינוור את עיניי; הרגשתי שמאן דהוא נוטל מידי את המיטה הקדושה - והנה רואה אני שגופו הטהור של הרבי כבר מונח כראוי בתוככי הקבר. מי הניחו על הקרקע - איני יודע, אך זאת יכול אני לומר בבירור: לא אני הנהתי!'"

"כשסיפר לי אבי סיפור נורא זה, אמר לי: 'בני, כיון שהיית עד לדבר נורא ונשגב זה, מצווה אני עליך בזאת: לעולם אל תחזיק ידך במחלוקת על חסידי ברסלב!'"

סיים שמש ר' קלמנס קלוזי את סיפורו המופלא של אביו, ופנה אל רבי לייב שאותות התפעלות ניכרו על פניו: "אם כן, תמיהני מדוע הנכם שרויים בצער, מאחר והיה לכם רבי קדוש ונורא כזה..."

שמש ר' קלמנס קלוזי נכנס אל בית-המדרש כדרכו, כשלפתע קלטו אוזניו קול בכי. הוא הפנה את ראשו לעבר המקום שממנו הגיע הקול; שם, בפינת בית המדרש ישב יהודי ישיש שזקנו הלבן יורד על פי מידותיו, שקוע כולו באמירת תחינות ובקשות, תוך כדי בכיה עצומה.

נדהם השמש ממראה עיניו, וכיון שלא ירד לטיב בכיו של רבי לייב, כסבור היה ששרוי הוא בצרה גדולה... רחמיו נכמרו על הישיש הבוכה: "שמוא אין הפרנסה מצויה בביתו, או שדבר מה מעיק עליו..."

כיון שידע שחסיד ברסלב הוא, פנה אליו: "ר' יהודי! מדוע בוכים הנכם? הבה ואספר לכם מעשה נורא על הרבי הקדוש שלכם, שבדאי ישמח את לבכם".

רבי לייב פסק מאמירת תחינותיו, נשא עיניים אדומות מבכי אל השמש, וזה פתח בסיפורו:

"אבי עליו השלום שימש בחברא-קדישא פה בעיר אומן בזמן שהרבי הקדוש רבי נחמן נסתלק לגנוי מרומים. לאחר פטירת הרבי, שאלו אנשי החברא קדישא את תלמידו רבי נתן, כיצד לנהוג בקבורתו, ומי יהיו העוסקים בדבר נשגב זה. השיב רבי נתן,

עובד ה' נלהב ובעל רגש גדול היה החסיד רבי לייב מוקונסטטין, מי ששימש במושך שנים רבות כבעל תפילה בקלוזי של חסידי ברסלב באומן, בתפילות ראש השנה.

לעת זקנותו, קבע רבי לייב את מגוריו באומן, כדי שיוכל לבוא ולהשתטח על ציון רבינו הקדוש בכל עת מצוא.

מפאת גילו המופלג, קשתה עליו ההליכה מביתו עד לקלוזי המרוחק. סמוך לביתו, שכן בית-כנסת שנקרא ר' קלמנס קלוזי - על שם מייסדו ר' קלמן, מעשירי אומן שחי עוד בזמן רבינו.

בבית-כנסת זה היה רבי לייב שוהה רבות, ועוסק בתורה ותפילה, אמירת תיקון הצות ושאר עבודות קדושות, כשלא פעם זולגות עיניו דמעות מחמת התעוררות.

סיבה נוספת היתה, לכך שרבי לייב בחר בבית-כנסת זה, שכן בשונה מבקלוזי של חסידי ברסלב שמתפלליו היו עניים ברובם, וידם לא השיגה לקנות עצים בקביעות כדי לחמם את בית המדרש - בר' קלמנס קלוזי בערה האש בתנור תמידים כסדרם, ורבי לייב הישיש יכל לעבוד את בוראו בימי החורף הקרים מבלי להתייטר מן הכפור.

השבוע לפני...

השבוע לפני 200 שנה

■ לראשונה: תיקון הכללי על הציון הקדוש

בבוקרו של יום רביעי, ד' החול המועד סוכות שנת תקע"א, התעוררו בני העיר אומן אל מציאות חדשה ונוראה: רבינו הקדוש איננו!

אתמול אחר הצהריים, ביום י"ח תשרי, התרחשה הסתלקותו הפלאית, שהותירה את תלמידיו וחסידי המומים ומוזעזעים, ממאנים לקלוט שאכן הגרוע מכל אירע.

הקבורה נדחתה לחיום, כרצונו של מוהר"ת, בחיר התלמידים, שהתקשה להפרד מרבו הקדוש, וכן משום ההלכה שנפסקה בשולחן ערוך (י"ד שנה, ב) שבקבורת אביו ורבו - אין הורז משובח.

עם שחר פורסמה הקריאה, שכל התלמידים ישבלו במקוה-טהרה. לאחר תפילת שחרית, עוד לפני אמירת הלל ונטילת ארבעת המינים, נעמד מוהר"ת ביחידות ליד המיטה הקדושה - "ודיברתי באזני מה שהייתי נכסף לדבר אליו באלו העתים בחייו ולא אסתיע מילתא. ואמרת, אדבר עתה לפניו". בהודמנות זו בכה תמרוים, כשהוא ממליץ על עצמו את הפסוק: "עני עוללה לנפשי מכל בנות עירי" - "כי כבר העיד עלי הוא בעצמו ז"ל, שאני יודע ממנו יותר מכולם".

הכסא הגבוה שעליו ישב רבינו בעת אמירת התורה האחרונה - פורק, וחלקיו שימשו להרכבת הארון שבו נטמן. בהלוויה השתתפו אלפי יהודים שבאו מכל הסביבה, הצפיפות היתה רבה, ו"כמעט שנושאי המיטה פרחו באויר". בין נושאי המיטה היו התלמידים הקרובים ביותר ובראשם מוהר"ת עצמו, שהובילו עד למקום הקבורה, ה"מוכן ומוזמן לו ממשות ימי בראשית", כלשון מוהר"ת, בבית העלמון העתיק של אומן, ליד מקום קבורתם של שלושים אלף קדושי העיר אומן שנרצחו באכזריות בשנת תקכ"ח על ידי הצורך גונטה וכנופיותו ימ"ש.

מיד לאחר הקבורה וסתימת הגולל, קם מוהר"ת וקרא לכל העומדים סביבות הקבר הטרי, כי כבר עכשיו ניתן לקיים את רצון רבינו הקדוש, להגיד על ציונו את עשרת מזמורי התהילים, את התיקון הכללי. ואכן, בהתעוררות גדולה ובבכיות עצומות נאמר בציבור התיקון הכללי הראשון על ציון רבינו הקדוש.

מאז עברו מאתיים שנה בדיוק, במהלכן מסרו נפשם חסידי ברסלב על כך, ואף בזמנים הקשים ביותר, הבקיעו את מסך הברזל והבריהו גבולות - הכל בכדי לומר את התיקון הכללי על המקום הקדוש הזה.

(ימי מוהר"ת ט"ו, ומפי השמועה)

לחידודא

חידה מס' 66

איזו סגולה יש בלימוד מסכת סוכה??

הפתרון לחידה מספר 65

מתי אמר רבינו לתלמידיו: "תחזיקו עצמכם ביחד?"

- בראש השנה האחרון לחיי (חיי מוהר"ן ריח).

זכה בהגרלה לחידה מס' 64

שמעון רזנברג, ירושלים

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

"יחג האָקף" ... (שמות כג, טז)

כל המאכלים שמחיים את האדם, מקבלים את החיות שלהם מלמעלה, כמו שאמרו חז"ל: "אין לך כל עשב ועשב שאין לו מלאך שמכה אותו ואומר לו: גדל" (בראשית רבא ז), כך שבזמן האכילה, גם הנשמה נהנית מהחיות האלוקות שבמאכל.

אך החטאים מסתירים את החיות האלוקות הו, ונדמה לנו שכוחות הטבע שולטים בבריאה - ואי יכול לקרות ההיפך הגמור, שהמאכלים יגרמו נזק לנשמה.

העצה לחזק את כוחו של המלאך, כנגד כוח הטבע, היא: שמחה - לשמוח בכך שאנחנו יהודים ועבדי ה', כמו שכתוב: "לב שמח וטיב פנים" (משלי טו). פנים רמוזות להשגחה ה' שמתבטאת במלאכים, כמו שכתוב: "ומלאך פניו הושיעם" (ישעיה סג).

לכן בסוכות, שבו אוספים הביתה את כל תבואת הארץ, אנחנו מחזקים את כוח המלאך וההשגחה, ומתקנים את המאכלים - על ידי השמחה, שכן סוכות הוא זמן שמחתנו.

ולכן 'סוכה' בגימטריה 'מלאך', שכאמור בסוכות אנחנו מחזקים את המלאך על ידי שמחתנו.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ה)

"וְלִקְחָתֶם לָכֶם... כַּפַּת תְּמָרִים" (ויקרא כג, מ)

כל יהודי יודע שה' הוא האלוקים ומלכותו בכל משלה, אלא שיצר הרע מושך את לבו ומטעה אותו שיתעלם מהידיעה האמתית הזו. אבל כשכופה את יצרו ומטה אותו לשמוע את האמת שבלבו - הוא זוכה להכיר את מלכותו והשגחתו יתברך בכל מקום ובכל זמן.

כי באמת הקדוש ברוך הוא מחיה את כל המקומות, גם את המקומות שבהן איננו רואים את השגחתו, כמו שכתוב: "ואתה מחיה את כולם" (נחמיה ט), אלא שהרוע שבעולם מסתיר זאת. אבל כשאדם כופה את יצרו ומכניע את הרוע שבו - גם הרוע שבכל הבריאה נכנע תחתיו, ואז אין לו כוח להסתיר ולהעלים את השגחת ה'.

כל זה מרומז בנטילת לולב. שכן הצדיק אשר כופה את יצרו, הוא בבחינת: "צדיק כחמר יפרח" (תהילים צב). לכן, כשנוטלים לולב שהוא ענף מעץ התמר ומנוענעים בו לכל הצדדים - מגלים בכך שהקדוש ברוך הוא מושל בכל מקום, כמו שאמרו חז"ל (סוכה לו ע"ב): "מוליך ומביא למי שהארבע רוחות שלו; מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו".

לכן אומרים אחרי ההקפות עם הלולב סביב הבימה: "למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלוקים אין עוד" שכן זוהי עבודתנו בסוכות: לגלות את מלכות ה' אפילו לגויי הארץ, אשר על כן מקריבים במקדש שבעים פרים בסוכות כנגד שבעים אומות, כמו שאמרו חז"ל.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א לג)

שאלה:

מה המסר הפנימי של הסוכה?

תשובת הרב ברוך מרדכי פראנק:

בליקוטי מוהר"ן (ח"א, מוח) מבואר, שהכניסה של כל אחד לתוך מצוות הסוכה היא, כמו עובר במעי אמו, וכתינוק היונק מאמו, וכולד שאמו מחבקת אותו.

שלושה עניינים אלו מבוארים באריכות בספרי הקבלה, יחד עם השמות הקדושים הרמוזים בהם.

המסר העולה מהם הוא, שבכל פעם שאנו נכנסים לסוכה, נשפע עלינו כוח רוחני של התחדשות ולידה חדשה, כאותו עובר הנוצר ברחם אמו.

כמו כן, בכל פעם שאנו נכנסים לסוכה, אנו יונקים שפע רוחני, כאותו תינוק היונק מאמו.

כך בכל פעם שאנו נכנסים לסוכה, נשפעת עלינו הרגשה רוחנית של חיבוק יד ימינו של הבורא כביכול, כאותו תינוק שמרגיש את החמימות והנעימות בחיבוק יד של אמו.

את המתנות הנעלות הללו שאנו מקבלים בסוכות אנחנו צריכים למשוך על עצמנו למשך כל השנה כולה - שבכל עת ובכל מקום נרגיש שיש לנו הכוח להיוולד מחדש, לינוק שפע חדש ולהיות מחובקים על ידי השכינה.

ומכאן למשהו יותר עמוק העולה מספרי הקבלה:

כידוע, שמו של הקב"ה נכתב באותיות יוד קה ויו קה (הוי"ה), אך הוא נקרא באותיות אלף דלית נון יוד (אדני").

אחת הסיבות לכך היא, כי השם הוי"ה הוא דרגה רוחנית גבוהה במיוחד של ביטול כל המציאות אל השי"ת, כאשר הכול כאשר לכל נכלל באחדותו יתברך, שהוא היה הווה ויהיה.

ואילו אדני" מרמז על כך שיש עולם, יש הנהגה בעולם - והבורא הוא האדון על הכל.

שם הוי"ה הוא בגימטריה כ"ו, ואילו השם אדני" הוא בגימטריה ס"ה.

כאשר נתבונן במילה סופ"ה, נגלה, שהאותיות הפנימיות של סוכה - הויו והכף - הן כ"ו - בגימטריה הוי"ה, ואילו האותיות החיצוניות שלה - הסמך וההא - הן ס"ה - בגימטריה אדני".

שכן זוהי כל מטרת הסוכה - לעורר ולגלות לכל אחד מאתנו, שתימיד אנחנו נמצאים תחת צל ידו של הוי"ה ברוך הוא, גם כאשר בחיצוניות זה נראה רק כאילו אדני"... כאילו יש רק אותיות ס"ה... שזה מרמז על אדון הכול... זאת אומרת כאילו יש גם משהו אחר בעולם, כי הוא הרי רק האדון על העולם... וכאילו אנו נמצאים, חלילה, רק בהנהגה של דין המרומו במילת אדני" = דינ"א דמלכותא...

או אז באות האותיות הפנימיות של סוכה ומגלות, שבאמת, בפנימיות, יש בתוך הס"ה המספר של הוי"ה... היה הווה ויהיה... שהכול כאשר לכל רק מכווחו ובכווחו, ובלעדיו יתברך אין כלום, אין עוד מלבדו, ובאמת כל הדינים שורשים ברחמי הוי"ה ברוך הוא, כי כוונתו בוודאי לטובה!

זוהי אפוא התמצית, מתוך רעיונות עמוקים מני ים, האמורים ללוות אותנו מתוך הסוכה למשך כל ימות השנה!

דורצדיקים
לחם את הנשמה
 מגוון מסלולי חורף מרתקים במחירים אטרקטיביים בדורצדיקים
 זה בדיוק שבייך
 ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק. רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות
1-800-255-522
 24 שעות ביממה
 להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באופן ליטוע וצולח. לרווח ופרנסה. לרפואה. למקשה לילד. לנחת ושפתת חיים

זמנת עולם בהפצת האוצרות									
בית שמש הר"ר משה חיים טויטב ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	ירושלים הר"ר צבי רייזר ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	בית שמש הר"ר יוסף מנחם טויטב ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	בית שמש הר"ר אברהם חזק ברגשטיין ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	בני ברק הר"ר צבי נתן מנדל ליל ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	ירושלים הר"ר בנימין פראנק ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	אומן הר"ר רפאל טובל ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	ירושלים הר"ר משה יצחק חשין ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוס' הבת שחתי'	ירושלים הר"ר מרדכי הכה ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת נישואי עב"צ שחתי'	בני ברק - ירושלים הר"ר אברהם נתן גלבך ה"ח הר"ר אליעזר גלבך ה"ח הר"ר אליקים געציל גלבך ה"ח הר"ר חיים ברוך גלבך ה"ח הר"ר ישראל משה גלבך ה"ח תרמו והפיצו 2500 גליונות לעי"נ אביהם הררה"ח ר' יצחק הלוי גלבך זצ"ל נלב"ט ט"ז תשרי תשנ"ז ת.נ.צ.ב.ה.
עמנואל הר"ר עמוס ח' ציון מירב ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	ירושלים הר"ר מנחם גלדווי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	ירושלים הר"ר נתן רותפלד ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת התאמות שחתי'	ירושלים הר"ר יעקב בן ציון אייזנב ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	בני ברק הר"ר נתן יהודה שלמה מילר ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	מודיעין עילית הר"ר נתן שמשון קולב ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	בית שמש הר"ר אליעזר שלמה ספירא ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'	בית עילית הר"ר אברהם גרוסמן ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו יחיאל מאיר נ"י	ירושלים הר"ר אברהם גרוסמן ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו יחיאל מאיר נ"י	ירושלים הר"ר אברהם גרוסמן ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו יחיאל מאיר נ"י